Woensdag, 7 Januari 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 3495

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc 19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Amerikaans expeditie-leger naar Engeland.

Japanse parachutisten op Borneo's kust.

Russische tegen-invasie van de Krim neemt in omvang toe.

Grootste begroting der historie: 56.000.000.000 dollar.

RUSSEN STEKEN DE DONETS OVER.

De Britse radio zeide, dat naar vermeld werd, de Russen de bovenloop van de rivier Donets zijn overgestoken als deel van een aanval langs een breed front.

De plaats werd niet genoemd, doch het zou de streek bij Charkov kunnen zijn. (New York (AP) 6.1.).

10.000 LIJKEN.

Een speciale bekendmaking van het Sovjet-Ministerie van Inlichtingen deelde mede, dat tussen 1 Januari en 5 Januari 572 bevolkte plaatsen aan het Westelijk front werden veroverd en 10.000 vijandelijke lijken op het slagveld werden achtergelaten. Het nachtelijke communiqué zeide, dat de Russen hun offensieve operaties voortzetten en meer bevolkte streken in een aantal sectoren werden bezet.

Men deelde voorts mede, dat de strijd een hevig karakter droeg, waarbij de Duitsers ernstige verliezen moesten incasseren (Moskou, (AP) 6.1).

NIEUWE RUSSISCHE LANDINGEN OP DE KRIM.

Hoewel niet in staat de berichten te bevestigen over nieuwe Russische landingen bij Eupatoria op de Krim, verklaarde een militaire commentator: „Het is duidelijk, dat de omvang van de Russische aanval op de Krim snel toeneemt" (Londen, (AP) 7.1).

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

Het Russische middagcommuniqué luidt als volgt: „In de nacht van 6 op 7 Januari vochten onze troepen op alle fronten tegen den vijand. Een onzer eenheden aan het Westelijk front bezette een spoorwegstation en veroverde hierbij 200 trucks, 3 locomotieven, 1500 bommen alsmede een grote hoeveelheid andere materialen, terwijl 500 officieren en manschappen van den vijand gedood werden.

Piloten, die opereren aan het Leningradfront zeiden, dat als resultaat van succesvolle aanvallen 3 Duitse hangaars uitbrandden en een werkplaats voor het herstellen der vliegtuigen. Verder vernielden zij 5 kanonnen, 40 spoorwegwagons en doodden 100 Duitse officieren en soldaten. De politieke instructeur Sakharov werd omsingeld door Duitsers met automatische geweren. Hij bestreed deze en doodde 8 soldaten en 1 officier, terwijl de rest vluchtte. Bij vorige gevechten doodde Sakharov 18 Duitse manschappen en officieren". (Moskou, (AP) 7.1).

DE RUSSISCHE TRED VERSNELT.

Sovjet-berichten deelden mede, dat de tred van de Russische opmars versnelt, terwijl versterkingen zich gestadig storten in de linies van het Rode leger.

Naar vermeld wordt hinderen de nijptang-tactieken de Duitsers op vernielende wijze op de Krim. (Londen, (AP) 7.1).

ROMMEL NIET AFGESNEDEN.

Een militaire commentator zeide, dat de Britse strijdkrachten, die opereren ten Westen van het gebied rond Agedabya tot nu toe Rommels verbindingslijnen met Tripolitania slechts met kleine groepen aanvallen. Hieraan voegde hij toe, dat de voorste colonnes „niet zo krachtig zijn om zich te stellen tegenover de hoofdmacht der as-troepen" in dat gebied en dus niet in staat zijn de verkeersweg te sluiten en Rommels voorraadvoorziening af te snijden (Londen, (AP) 6.1).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN WASHINGTON.

Het 48e oorlogscommuniqué van het Noordamerikaanse Departement van Oorlog, gebaseerd op berichten, die tot 17 uur E.S.T. ontvangen werden, luidt als volgt:

„Nieuwe inlichtingen, die ontvangen werden betreffende de succesvolle aanval door Noordamerikaanse bombardementsvliegtuigen op eenheden van de Japanse vloot nabij Davao, geven te kennen, dat de schade, welke aan de schepen werd aangericht, waarschijnlijk groter is dan eerst werd gemeld. De Japanse vloot bestond uit 1 slagschip, 5 kruisers, 6 torpedojagers, 12 duikboten en 12 transportschepen. Tevoren werd gemeld, dat 3 voltreffers werden geplaatst op het slagschip. Thans schijnt het waarschijnlijk, dat meer dan 1 torpedojager tot zinken werd gebracht. Talrijke voltreffers op andere schepen hebben waarschijnlijk een grote schade aangericht. De bevelvoerende Generaal van de Noordamerikaanse strijdkrachten in het Verre Oosten deelt mede, dat de Japanse bezettingstroepen van Manilla een grote hoeveelheid papieren geld doen circuleren in verscheidene waarden. Deze biljetten zijn een knappe imitatie in kleur en text van de Philippijnse valuta met vervanging van de Japanse Regering voor de Regering van het Gemenebest. Grote hoeveelheden van deze biljetten zijn waarschijnlijk verstrekt aan de Japanse soldaten. De aard van de valuta geeft te kennen, dat zij lang voor de invasie werd gereed gemaakt en is een nieuw bewijs voor de langdurige voorbereiding van de Japanse aanval op de Philippijnen. Er valt niets te melden van de andere gebieden" (Washington, (AP) 6.1).

JAPANSE VLOOTVERLIEZEN.

De officiële radio van Tokio deelde mede, dat volgens het Japanse communiqué 1 Japanse duikboot gezonken is in de Stille Oceaan. Hieraan werd toegevoegd, dat een Japanse kruiser licht beschadigd werd door vijandelijke vliegtuigen op 4 Januari, doch dat het schip nog steeds oorlogsdiensten verricht. (Tokio, (AP) 7.1).

DE GEVECHTEN IN MALAKKA.

De Japanse troepen bevinden zich hedenavond op minder dan een uur vliegens van Singapore na het vliegveld te Kuantan te hebben veroverd in Oost-Malakka, 190 mijl ver, en dringen door in de Staat Selangor in het Westen op ongeveer 240 mijl afstand. De Britten gaven terugtrekkingen toe in beide gebieden en de vlootbasis Singapore zelf maakte zich gereed voor verwachte heviger Japanse luchtaanvallen.

Wouden en moerassen vol tijgers en krokodillen liggen tussen Kuantan en Singapore, zodat het Japanse voordeel aldaar slechts in de lucht zou kunnen zijn, doch Kuantan ligt dichtbij genoeg om te kunnen voorzien in escortes van gevechtsvliegtuigen voor de bommenwerpers.

Aan de Westelijke zijde van het schiereiland vielen de numeriek overweldigde Britten terug langs het beneden-Perak rivierfront, omdat de Japanse eenheden klaarblijkelijk deel uitmaakten van de detachementen, die landden langs de benedenloop van de rivier Perak 60 mijl naar het Noorden en zich verder kronkelden over een voetpaadje langs de kust.

Herhaalde Britse tegenaanvallen zouden de Japanse winsten hebben beperkt tot 5 mijl per dag gedurende de laatste twee weken, vergeleken bij de vroegere voortgang van 8 mijl per dag. Officiële kringen zeiden, dat het Westelijk front een ongeregelde linie is, welke zich naar het Westen uitstrekt van de bergen in het Zuidelijke en Centrale deel van Perak naar de monding van de rivier Selangor. Van Juala Selangor lopen goede wegen in Oostelijke en Zuidelijke richting naar Kuala Lumpur, de tweede grootste meest belangrijke stad op slechts 35 mijl afstand. Dezelfde wegen en spoorlijn omzomen de bergachtige ruggegraat in het midden van het schiereiland en leiden naar Singapore. Selangor is een tinmijnen-land en biedt ook open streken voor de beweging van gemechaniseerd materiaal en duikbommenwerpers. Het is de zesde door inboorlingen geregeerde staat, welke door de Japanners op het schiereiland wordt binnengetrokken nu zij haast de helft van Malakka onder de voet gelopen hebben. Waarnemers wezen er echter op, dat de Japanners nog steeds de door heuvels geflankeerde wegen moeten kruisen, welke bezaaid zijn met Britse defensie-posten, alvorens zij het open terrein kunnen bereiken (Singapore, (AP) 6.1).

DEMPSEY WILDE DE JAPS WEGBOKSEN.

Naar vermeld wordt, heeft de exkampioen bokser Jack Dempsey zich als vrijwilliger voor het leger opgegeven. Het leger verwierp echter Dempseys inschrijving, daar hij de maximum leeftijdsgrens te boven is. Jack Dempsey is 46 jaar. De leeftijdsgrens is bepaald op 35 jaar (Washington, (AP) 6.1).

40.000 JAPANNERS INGESLOTEN.

Een militaire zegsman zeide dat 40.000 man Japanse troepen gesloten zitten in een Chinese val op de vlakten ten Noord-Oosten van Changsja. Hieraan werd toegevoegd, dat de Chinese troepen erop vertrouwen het grootste deel daarvan te zullen opruimen. De zegsman schatte, dat Japan 30.000 man verloren heeft in de slag voor Changsja en zeide, dat slechts 30.000 van de oorspronkelijke Japanse strijdmacht van 100.000 ontsnapten in de richting van hun startpunt te Yochow, 100 mijl verder naar het Noorden. Naar hij zeide, hebben de met water gevulde rijstvelden de Japanse terugtocht doen vastlopen (Chungking, (AP) 6.1).

BRITS COMMENTAAR OP ROOSEVELTS REDE.

Britse waarnemers, die voorspeld hadden, dat Groot - Britannië dit jaar een direct offensief tegen Duitsland zal ondernemen, verklaarden, dat dit verzekerd werd door Roosevelts referte naar het stationeren van Noordamerikaanse strijdkrachten op de Britse eilanden. De boodschap veroorzaakte een grote bevrediging in Engeland (Londen, (AP) 6.1.).

EERSTE REACTIE VAN DE AS OP ROOSEVELTS REDE.

De eerste reactie van de As op Roosevelts boodschap kwam van het Italiaanse agentschap Stefani, welk zeide, dat de bekend gemaakte cijfers voor vliegtuigen, tanks, kanonnen en koopvaardijschepen voor 1942 „sensationeel" zijn, terwijl de cijfers voor 1943 „nog sensationeler" zijn (New York, (AP) 7.1).

HET AMERIKAANSE VOLK ZAL ROOSEVELTS VERZOEK VOLBRENGEN.

De industriële leiders over het gehele land, beloofden Roosevelts verzoek om wolken vliegtuigen, zwermen tanks en armada's van schepen uit te voeren, teneinde de As te overweldigen. (New York, (AP) 6.1).

COMMENTAAR VAN FORD OP ROOSEVELTS REDE.

Henry Ford zeide, dat Roosevelts oorlogsproductie-program niet slechts verzekerd is, doch wil zeggen, dat de oorlog waarschijnlijk in 1943 zal eindigen. (Detroit, (AP) 6.1.).

WELLES CONFEREERT.

Sumner Welles confereerde met den Argentijnsen Ambassadeur Felipe Espil, den Panamesen Ambassadeur en den Boliviaansen Gezant over de conferentie te Rio de Janeiro. De Gezanten zeiden later, dat de besprekingen beperkt bleven tot het wisselen van meningen.' (Washington, (AP) 6.1).

HULL VEROORDEELT JAPANSE HANDELWIJZE.

Cordell Hull veroordeelde bij een persconferentie ten sterkste de Japanse behandeling van blanke inwoners van Manilla, waar volgens het Departement van Oorlog de Japanners dreigden elken blanke dood te schieten, die zich op straat zou vertonen. Hull zeide: „Om een oorlog van onderscheid te voeren tegen hulpeloze mannen, vrouwen en kinderen, die geen Aziaten zijn is het zich verlagen tot de minste graad van beestachtige wreedheid" (Washington, (AP) 6.1).

VICHY IS NEUTRAAL!

Teneinde tegemoet te komen aan de herhaalde aanvallen van de Parijse pers op de Vichy-Regering gaf zij een verklaring uit waarin de aandacht wordt gehaald op het feit, dat de Fransen zich neutraal hebben verklaard sedert de Verenigde Staten in de oorlog werden betrokken. Men beschuldigde de Parijse politici ervan Frankrijks nationale eenheid te ondermijnen. (Vichy, (AP) 6.1).

SCHEIDING VICHY-BERLIJN IN VERSCHIET.

Ingelichte bronnen voorzagen de mogelijkheid dat de nieuwe aanslagen op Duitsers in Parijs een verdere verwijdering tot gevolg zullen hebben tussen Berlijn en Vichy, wat mogelijk zal kunnen uitlopen op een poging tot een volledige vervanging van het Pétain-régime door aanhangers van Duitsland in een marionetten-regering (Londen, (AP) 6.1).

Het nieuws van vandaag.

President Roosevelt heeft gisteren voor het Noordamerikaanse Congres een oorlogsprogram bekend gemaakt, zo overweldigend groot, dat ware het reeds uitgevoerd, de oorlog waarschijnlijk geen maand langer zou duren. Wolken van vliegtuigen, zwermen van tanks en armada's van schepen wil Roosevelt bouwen om den vijand op eigen gebied aan te vallen.

Roosevelt maakte nog andere plannen bekend. Onder anderen, dat Noordamerikaanse troepen naar Groot-Brittannië zullen worden gezonden. De grootste rede van 's werelds grootsten President staat rechts op de voorpagina.

De Engelse commentators en bladen zijn uitgelaten over de bekendmaking, dat Noordamerikaanse troepen naar Engeland komen. Men verwacht dan ook, dat de invasie van het Europese continent dit jaar zal plaats hebben. (blz. 1).

De eerste reactie van de As was: De cijfers voor 1942 zijn „sensationeel". Voor 1943 „nog sensationeler" (blz. 1) Vichy-Frankrijk zei nog niets maar Roosevelts boodschap zal waarschijnlijk niet nalaten grote invloed uit te oefenen op Pétains positie. Intussen worden nazies in Frankrijk om zeep gebracht dat het een lust is. (blz.1).

De Russen voeren hier en daar landingen uit op de kusten van het schiereiland Krim. De Duitsers moeten dientengevolge dan hier, dan daar weerstand bieden waardoor de druk op Sebastopol verslapt. Men kan de herovering van het gehele schiereiland door de Russen voorzien. (blz. 1).

In het Verre Oosten is de toestand op Malakka nog ernstiger geworden. De Japanners zitten reeds op 190 mijl van Singapore, waar zij bij Kuantan een vliegveld veroverden, slechts een uur vliegens van de grote Britse basis. (blz. 1).

Bij Davao behaalde de Noordamerikaanse luchtmacht een mooi succes. Alle bizonderheden zijn niet bekend, doch zeker kreeg de Japanse vloot hier een gevoelige klap. Een laat bericht meldt intussen het landen van Japanse parachutisten op de kust van Nederlands Borneo. (bzl. 3).

Maar geen nood, want Minister Piet Kerstens die reeds in Londen is aangekomen, deed enkele bekendmakingen over Nederlandse successen en de Nederlandse kracht in het Verre Oosten. Een der punten: Onze Oost heeft 2000 eerste rangs vliegtuigen. (blz. 3).

Roosevelt belooft de Overwinning.

President Roosevelt beloofde aan het Congres en de natie, dat de oorlog zal eindigen met een overwinning voor de V.S. en gaf een schema van het ontzaggelijke productieplan, omvattende 125.000 vliegtuigen, 75.000 tanks, 35.000 luchtafweerkanonnen en 10 millioen ton scheepsruimte in 1943.

Als volgt is de text van Roosevelts speech: „Mijnheer de Vice-President, Mijnheer de Voorzitter, Leden van de Senaat en het Huis van Afgevaardigden.

In het vervullen van mijn plicht door rapport uit te brengen over de staat van de Unie ben ik er trots op tot U te mogen zeggen, dat de geest van het Amerikaanse volk nooit beter was dan heden. De eenheid was nooit nauwer aaneengeregen. Dit land was nooit dieper vastbesloten het hoofd te bieden aan de plechtige taak, die ervoor ligt.

ROOSEVELT

Het antwoord van het Amerikaanse volk is ogenblikkelijk gegeven. Het zal worden volgehouden tot onze veiligheid verzekerd is. Heden precies een jaar geleden zeide ik tot dit Congres: „Als de dictators klaar zijn om oorlog tegen ons te voeren zullen zij niet wachten op een vijandige handeling van ons. Zij, niet wij, zullen de tijd, de plaats en de wijze van hun aanval kiezen. Wij kennen thans hun tijdskeuze: De vredevolle Zondagmorgen, 7 December 1941.

Wij kennen hun keuze van de plaats: Een Amerikaanse voorpost in de Stille Oceaan.

Wij kennen hun keuze van de methode: De methode van Hiter zelf.

Japans schema van verovering gaat een halve eeuw terug. Het was niet slechts de politiek om levensruimte te zoeken. Het was een plan, dat de onderwerping van alle volken in het Verre Oosten omvatte en van de eilanden in de Stille Oceaan alsmede de beheersing van die Oceaan door het militaire en marine- toezicht op de Westelijke kusten van Noord-, Midden-, en Zuid-Amerika door Japan. De ontwikkeling van deze eerzuchtige samenzwering werd gemerkt door de oorlog tegen China in 1894; de daaropvolgende bezetting van Korea; de oorlog tegen Rusland in 1904; de onwettige fortificatie van de Mandaateilanden in de Stille Oceaan in 1929; de verovering van Mandsjoerije in 1931; en de invasie van China in 1937.

Een gelijke politiek van misdadige verovering werd gevolgd door Italië. De fascisten onthulden eerst hun imperiale ambities in Libye en Tripoli. In 1935 veroverden zij Abessinië. Hun doel was de beheersing van geheel Noord-Afrika, enkele delen van Frankrijk en het gehele gebied rond de Middellandse Zee. Wij weten, dat wij een grote prijs voor de vrede zouden kunnen betalen. Wij zullen deze prijs betalen. Wat de prijs ook moge zijn is hij duizendmaal zoveel waard. Ongeacht wat onze vijanden in hun wanhoop mochten trachten ons aan te doen, zullen wij gelijk de inwoners van Londen zeggen: „We can take it". En wat meer is. Wij kunnen het teruggeven en wij zullen het teruggeven met een flinke rente.

Doch de dromen van het Imperium der Japanners en de fascistische leiders zijn een bescheiden vergelijking met de kolossale [Roosevelt gebruikte het woord Gargantuan — Red.] aspiraties van Hitler en zijn nazies. Zelfs vóórdat zij aan de macht kwamen in 1933 waren hun plannen voor verovering gereed. Die plannen voorzagen in de uiteindelijke overheersing, niet slechts van enig deel van de wereld, doch van de gehele aarde en alle Oceanen, die zich daarop bevinden. Met Hitlers formatie van de Berlijn-Rome-Tokio alliantie werden al deze plannen voor verovering een enkel plan. Hieronder, behalve zijn eigen veroveringsplan, was Japans rol om onze voorziening van wapenen aan Groot Britannië, Rusland en China af te snijden, wapenen, die met toenemende snelheid de dag der ondergang voor Hitler nader brachten.

De handeling van Japan te Pearl Harbor was bedoeld ons te verbluffen, om ons te terroriseren in zulk een mate, dat wij onze industriële en militaire kracht naar het gebied van de Stille Oceaan of zelfs naar onze eigen continentale defensies zouden dirigeren. Dit plan heeft in zijn bedoeling gefaald.

Wij zijn niet verbluft. Wij zijn niet geterroriseerd of verward. Deze bijeenkomst van het 77ste Congres is er een bewijs van; want de stemming van kalme grimmige vastbeslotenheid die hier heerst, voorspelt niet veel goeds voor hen, die samenzweerden en samenwerkten om de wereldvrede te vermoorden. Die stemming is sterker dan een gewoon verlangen naar wraak. Zij brengt de wil van het Amerikaanse volk tot uitdrukking om zeker te maken dat de wereld nooit meer zó zal lijden.

Zeker hebben wij ons gesteld gezien tegenover harde keuzen. Het was bijvoorbeeld bitter niet in staat te kunnen zijn de dappere en historische verdedigers van Wake Island te kunnen verlossen. Het was bitter voor ons niet

in staat te kunnen zijn een millioen man en duizend schepen naar de Philippijnse eilanden te zenden. Doch dit draagt slechts bij in onze vastbeslotenheid om ervoor te zorgen dat de „stars and stripes" weer zullen wapperen boven Wake en Guam; en dat de dappere mensen van de Philippijnen zullen verschoond worden van het Japanse imperialisme en in vrede, veiligheid en onafhankelijkheid leven.

Machtige en offensieve acties moeten en zullen worden ondernomen op de juiste tijd. De consolidering van de verenigde landen in een totale oorlogsinspanning tegen onze gezamenlijke vijanden wordt verkregen. Dat is het doel van de conferenties, die gedurende de afgelopen twee weken gehouden zijn in Washington, in Moskou en in Chungking. Dat is het hoofddoel van de verklaring van solidariteit, welke werd getekend te Washington op 1 Januari 1942 door 26 landen, die zich verenigd hebben tegen de asmogendheden.

Moeilijke keuzen zouden mogelijk moeten worden gemaakt in de komende maanden.

Wij zullen niet afzien van zulke beslissingen. Wij en zij, die met ons verenigd zijn, zullen die beslissingen met moed en vastberadenheid treffen.

Plannen zijn hier en in andere hoofdsteden gemaakt voor gecoördineerde en gezamenlijke acties door al de verenigde landen, militaire acties en economische acties. Reeds hebben wij een verenigd commando van land-, zee- en luchtstrijdkrachten gevormd in het Zuidwestelijk deel van het krijgstoneel in de Stille Oceaan. Er zullen voortdurende conferenties en consultaties plaats hebben tussen de militaire staven, zodat de plannen en operaties van elk zullen passen in de algemene strategie, welke tot doel heeft den vijand te verpletteren. Wij zullen geen afzonderlijke oorlogen vechten, waarbij elk land zijn eigen weg gaat. Deze 26 landen zijn vereend, niet slechts in geest en vastberadenheid, doch in **het brede beleid van de oorlog in alle phasen.**

Voor de eerste maal sedert de Japanners en fascisten en nazies hun met bloed besmeurde weg van verovering zijn opgegaan, staan zij tegenover het feit, dat grotere machten zich verzamelen tegen hen.

De As begon. Wij zullen eindigen.

Voorbij zijn de dagen, dat de agressors hun slachtoffers een voor een konden aanvallen en vernietigen zonder eenheid van weerstand. Wij, de verenigde landen, zullen zodanig over onze krachten beschikken, dat wij naar den gemeenschappelijken vijand kunnen slaan waar de grootste schade kan worden aangericht. De militaristen in Berlijn en Tokio begonnen deze oorlog. Doch de saamgehoopte vertoornde strijdkrachten van de gehele mensheid zullen hem beëindigen.

De vernietiging van materiële en geestelijke centra van beschaving: dit was en is nog het doel van Hitler en zijn Italiaanse en Japanse schaakstukken.

Zij wilden de macht van het Britse Gemenebest en Rusland en China en de Nederlanden vernietigen en dan al hun krachten samenspannen om hun uiteindelijk doel te bereiken: de verovering van de Verenigde Staten. Zij weten dat de overwinning voor ons betekent, de overwinning voor de vrijheid. Zij weten dat de overwinning voor ons betekent, de overwinning voor de instelling der democratie; het ideaal van het gezin; de eenvoudige beginselen van de gemeenschappelijke betamelijkheid en menselijkheid.

Zij weten dat de overwinning voor ons betekent, de overwinning voor de godsdienst; en zij konden die niet verdragen. **De wereld is te klein om te voorzien in een geschikte „levensruimte" voor Hitler en God. Als bewijs daarvan hebben de nazies thans hun plan bekend gemaakt om hun nieuwe Duitse heidense godsdienst der gehele wereld op te dringen, een plan, waardoor de Heilige Bijbel en het Kruis van Genade moeten worden vervangen door "Mein Kampf" en de Swastika en het blote zwaard.**

Onze eigen doeleinden zijn duidelijk; het doel om het militarisme te verbrijzelen, dat door de oorlogsheren den verslaafden volken werd opgelegd, het doel om de verdrukte landen te bevrijden, het doel om de vrijheid te vestigen en te verzekeren, vrijheid van godsdienst, verzachting van lijden en ontheffing van vrees overal in de wereld.

Wij zullen niet ophouden alvorens deze doeleinden bereikt zijn. Evenmin zullen wij ermede tevreden zijn deze te bereiken en dan rust te nemen.

Ik weet, dat ik spreek voor het Amerikaanse volk en ik heb goede reden te geloven, dat ik ook spreek voor al de andere volken, die met ons strijden, als ik zeg dat wij op dit ogenblik niet alleen vastbesloten zijn te winnen, doch ook om onze veiligheid van vrede te behouden, die zal volgen.

Doch de moderne methoden van oorlogvoering maken het een taak, niet slechts van schieten en vechten, doch zelfs nog dringender: een van werken en produceren. Voor de overwinning zijn oorlogswapenen nodig en middelen om deze te transporteren naar dozijnen punten waar de strijd gevoerd wordt.

Het zal voor ons en voor de andere verenigde landen niet voldoende zijn om slechts een lichtelijk grotere hoeveelheid ammunitie te maken dan Duitsland, Japan en Italië en de gestolen fabrieken in de landen die zij onder de voet gelopen hebben. De meerderheid van de Verenigde Staten in ammunitie en schepen moet overweldigend zijn, zo overweldigend, dat de aslanden nooit kunnen hopen die in te halen. Teneinde deze overweldigende meerderheid te verkrijgen moeten de Verenigde Staten vliegtuigen en tanks en kanonnen en schepen bouwen tot de uiterste capaciteit, wapenen produceren niet slechts voor onze eigen strijdkrachten, doch ook voor de legers en vloten en luchtmachten van strijdkrachten, die aan onze zijde vechten. Onze overweldigende meerderheid in bewapening moet voldoende zijn om de oorlogswapenen op de juiste tijd te plaatsen in handen van die mannen in de veroverde landen, die gereed staan de eerste gelegenheid waar te nemen om te revolteren tegen de Duitse en Japanse verdrukkers en tegen de verraders in hun eigen gelederen, bekend met de reeds beruchte naam van Quislings.

Met alle macht moeten wij onze productie opvoeren.

Als wij kanonnen leveren aan de patriotten in die landen zullen ook zij schoten afvuren, die over de gehele wereld zullen worden gehoord. Deze productie van ons in de Verenigde Staten moet stijgen ver boven de huidige hoogte, zelfs indien dit betekent de ontwrichting van levens en betrekkingen van millioenen van ons eigen volk. Wij moeten onze blikken laten gaan langs al de lijnen van productie. Laat niemand zeggen, dat dit niet kan. Het moet worden gedaan en wij hebben aangenomen, dat wij het zullen doen. Ik heb juist een brief gezonden aan de betreffende departementen en agentschappen van onze Regering en opdracht gegeven dat ogenblikkelijk stappen zullen worden genomen:

1. Om ons productiecijfer van vliegtuigen zo snel te vermeerderen, dat wij in dit jaar 1942 60.000 vliegtuigen zullen produceren, 10.000 meer dan het doel, welk wij anderhalf jaar terug hadden gesteld. Hieronder vallen 45.000 oorlogsvliegtuigen: bommenwerpers, duikbommenwerpers en jachtvliegtuigen. Het cijfer moet zodanig toenemen, dat wij in het volgende jaar 1943 125.000 vliegtuigen zullen produceren, waaronder 100.000 oorlogsvliegtuigen.

2. Om onze productie van tanks zo te doen toenemen, dat wij in dit jaar 1942 45.000 tanks zullen produceren, en om die stijging te doen toenemen, zodat wij in het volgende jaar 1943 75.000 tanks zullen maken.

3. Om ons productiecijfer van afweerkanonnen zo snel te doen toenemen, dat wij in dit jaar 1942 20.000 daarvan zullen maken; en met die stijging voort te gaan, zodat wij in het volgend jaar 1943 35.000 afweerkanonnen zullen maken.

4. Om onze productie van koopvaardijschepen zo snel te doen toenemen, dat in dit jaar 1942 wij 8 millioen ton laadvermogen zullen bouwen, vergeleken bij de productie in 1941 van 1.100.000 ton. Wij zullen die stijging voortzetten, zodat wij in het volgende jaar 1943 10 millioen ton zullen bouwen.

Deze cijfers en gelijke cijfers voor een menigte andere oorlogsmaterialen zullen den Japanners en nazies enig idee geven van wat zij precies bereikt hebben met de aanval op Pearl Harbor.

Onze taak is hard. Onze taak heeft geen gelijke in het verleden en de tijd is kort. Wij moeten elke wapenfabriek tot het uiterste inspannen. Wij moeten elke beschikbare fabriek en elk werktuig veranderen voor de oorlogsproductie. Dat slaat zowel op de grootste fabrieken als op de kleinste, van de reusachtige automobielen-industrie tot de dorpswerkplaats.

De oorlogsproductie is gebaseerd op mannen en vrouwen, menselijke handen en hersenen, die wij samen arbeid noemen. Onze arbeiders staan gereed om lange uren te werken; om meer te maken in een werkdag; om de wielen draaiende te houden en de vuren brandende gedurende 24 uur per dag en 7 dagen per week. Zij zijn er zich goed van bewust, dat van de snelheid en doeltreffendheid in hun werk het leven afhangt van hun zonen en hun broeders op de gevechtsfronten.

De oorlogsproductie is gebaseerd op metalen en grondstoffen: staal, koper, rubber, aluminium, tin. Grotere en steeds grotere hoeveelheden zullen moeten worden gebruikt voor de oorlogsindustrie. Het burgerlijk gebruik ervan zal moeten worden afgestaan voor oorlogsdoeleinden. Het burgerlijk gebruik zal verder en steeds meer moeten inboeten en in vele gevallen volledig verdwijnen.

De helft van het nationale inkomen stellen wij ter beschikking van de oorlogvoering.

De oorlog kost geld. Tot nu toe zijn wij er nauwelijks voor begonnen te betalen. Wij hebben slechts 15% van ons nationale inkomen besteed aan de nationale defensie, gelijk zal blijken uit mijn begrotingsboodschap van morgen.

Ons oorlogsprogram voor het komende belastingjaar zal 56 milliard dollar kosten of in andere woorden, meer dan de helft van het geschatte nationale jaarlijkse inkomen. Dit betekent belastingen en leningen, leningen en belastingen. Het betekent het verminderen van luxe-artikelen en minder noodzakelijke voorwerpen. In één woord betekent het een totale oorlog door individuele inspanningen en inspanningen van gezinnen in een verenigd land.

Alleen deze totale omvang van productie zal het behalen van de overwinning verhaasten. Snelheid zal tellen. Verloren grond kan altijd worden teruggewonnen, verloren tijd nooit. Snelheid zal levens redden; snelheid zal deze natie redden, welke in gevaar verkeert; zal onze vrijheid en beschaving redden. Traagheid is nooit een Amerikaanse eigenschap geweest.

Terwijl de Verenigde Staten met rasse schreden voortgang maken, moeten wij altijd op onze hoede zijn voor misvattingen, die natuurlijk zullen ontstaan of onder ons zullen worden gebracht door onze vijanden. Wij moeten oppassen voor zelfvoldaanheid. Wij moeten den vijand niet onderschatten. Hij is machtig en listig, wreed en meedogenloos. Hij zal voor niets staan, dat hem een kans geeft te doden en te vernietigen. Hij heeft zijn volk geoefend om te geloven, dat zijn hoogste perfectie bereikt wordt door oorlog te voeren.

Jarenlang heeft hij zich voorbereid op dit conflict, plannen beramende, samenzwerende, oefenende, zich bewapende en vechtende. Wij hebben reeds de nederlaag geproefd. Wij zouden verdere tegenslagen kunnen hebben.

Wij moeten het feit onder ogen zien van een harde oorlog, een lange oorlog, een bloedige oorlog, een kostbare oorlog.

Van de andere kant moeten wij waken tegen défaitisme. Dat is een der voornaamste wapenen geweest van Hitlers propaganda-machine, telkens en telkens weer gebruikt met dodelijke resultaten. Zij zal niet met succes gebruikt worden tegen het Amerikaanse volk. Wij moeten waken tegen verdeeldheid onder ons zelven en onder al de andere verenigde landen. Wij moeten in het bizonder waakzaam zijn voor de ras-verschillen in al hun lelijke vormen. Hitler zal opnieuw trachten wantrouwen en achterdocht te kweken tussen den een en ander, de ene groep en de andere, het ene ras en het andere, de ene Regering en de andere. Hij zal pogen dezelfde techniek van valsheid en geruchtenverspreiding te gebruiken, waarmede hij Frankrijk van Groot Britannië scheidde. Hij poogt dit zelf op dit ogenblik met ons te doen. Doch hij zal eenheid van wil en doel vinden tegen zich, welke zal aanhouden tot de vernietiging van al zijn zwarte plannen met de vrede en de veiligheid van het mensdom der wereld. Wij kunnen deze oorlog niet voeren in een defensieve geest. Als onze kracht en onze bronnen volledig gemobiliseerd zijn, zullen wij den vijand aanvallen. Wij zullen hem treffen en wederom treffen, waar en wanneer wij hem kunnen raken. Wij moeten hem verre van onze kusten houden, want wij zijn van plan deze slag naar hem toe te brengen op zijn eigen gronden.

Amerikaanse strijdkrachten moeten op elke plek ter wereld worden gebruikt, waar het aan te raden valt de strijdkrachten van den vijand te bestrijden. In sommige gevallen zullen de operaties defensief zijn teneinde te slaan naar den gemeenschappelijken vijand, met het oog op zijn volledige omsingeling en eventuele totale nederlaag. De Amerikaanse strijdkrachten zullen op vele punten in het Verre Oosten opereren. De Amerikaanse strijdkrachten zullen op alle Oceanen zijn helpende om de nodige verbindingslijnen te beschermen, die van vitaal belang zijn voor de verenigde landen.

Amerikaanse land-, lucht- en zeestrijdkrachten zullen posten bezetten op de Britse eilanden, die een noodzakelijke sterkte vormen in deze wereldstrijd.

Amerikaanse strijdkrachten zullen helpen dit halfrond te beschermen en ook de bases buiten dit halfrond, die zouden kunnen worden gebruikt voor een aanval op Amerika. Indien een onzer vijanden uit Europa of Azië poogt aanvallen op lange afstand te ondernemen met „zelfmoord" eskaders van bombardementsvliegtuigen zullen zij dit slechts doen in de hoop ons volk te terroriseren en ons moreel te breken. Ons volk is daar niet bang voor. Wij weten, dat wij een grote prijs moeten betalen voor de vrijheid. Wij zullen deze prijs betalen met een wil. Welke de prijs ook moge zijn, is zij die duizendmaal waard. Ongeacht hetgeen onze vijand in zijn wanhoop mocht trachten ons aan te doen, zullen wij als de mensen van Londen zeggen: „We can take it." En wat meer is. Wij kunnen en zullen het teruggeven met een flinke rente.

Toen de vijand ons land uitdaagde om op te staan en te vechten, daagde hij elk van ons en allen uit. En elk van ons en wij allen namen de uitdaging aan; voor zich zelf en voor de gehele natie.

Er waren slechts een 400 Noordamerikaanse mariniers, die in de heldhaftige en historische defensie van Wake Island zulke grote verliezen aan den vijand toebrachten. Sommigen van die mannen werden in de strijd gedood; en anderen zijn thans oorlogsgevangenen.

Als de overlevenden van die grote strijd worden bevrijd en terugkeren naar hun woningen, zullen zij vernemen, dat 130 millioen van hun mede-burgers geïnspireerd werden om hun volledig aandeel bij te dragen. Onze manschappen aan de gevechtsfronten hebben reeds bewezen, dat Amerikanen heden even robuust en taai zijn als welke ook van de helden, wier daden wij vieren op 4 Juli.

Velen vragen: „Wanneer zal deze oorlog eindigen?" Daarop is er slechts één antwoord. Hij zal eindigen zodra wij er een eind aan maken door onze vereende inspanningen, door onze vereende kracht, onze vereende vastbeslotenheid om door te vechten en door te werken tot het einde, het einde van het militarisme in Duitsland, Italië en Japan. Zeer zeker zullen wij niet met minder tevreden zijn. Dat is de grondslag waarop de besprekingen gevoerd zijn tijdens het bezoek van den Britsen Premier aan Washington.

Churchill en ik begrijpen elkaar, onze motieven en onze doeleinden. Samen hebben wij gedurende de laatste twee weken vierkant de grootste militaire en economische problemen van deze grootste wereldoorlog onder ogen gezien.

Allen in dit land zijn opgemonterd door Churchills bezoek. Wij werden diep geroerd door zijn grote boodschap aan ons. Wij wensen hem een veilige terugkeer naar zijn woning. Hij is welkom in ons midden, nu en in de dagen die komen zullen. Wij strijden aan dezelfde zijde met het Britse volk, dat gedurende vele verschrikkelijke maanden alleen vocht en den vijand weerstond met kloekmoedigheid, vasthoudendheid en vaardigheid. Wij strijden aan dezelfde zijde met het Russische volk, dat nazie-horden zag zwermen naar de poorten van Moskou en dat met een bijna bovenmenselijke wil en moed de indringers terug gedrongen heeft tot de terugtocht.

Wij vechten tezamen met de ontembare Nederlanders.

Wij strijden aan dezelfde zijde als het dappere volk van China, dat gedurende vier en een halve lange jaren bommen en honger heeft doorstaan en de indringers telkens weer heeft gezweept, niettegenstaande de supérieure Japanse materialen en wapenen.

Wij vechten aan dezelfde zijde als de ontembare Nederlanders.

Wij vechten aan dezelfde zijde als al de andere Regeringen in ballingschap, welke Hitler met al zijn legers en al zijn Gestapo niet heeft kunnen overwinnen. Doch wij van de Verenigde Staten brengen niet al deze offers van menselijke inspanning en menselijke levens om terug te keren naar de wereld, die wij verlaten hebben na de laatste wereldoorlog.

Wij strijden voor veiligheid, voor vooruitgang en voor vrede, niet slechts voor ons zelven, doch voor alle mensen, niet slechts voor een generatie, doch voor alle generaties. Wij vechten om de oorlog te zuiveren van de oude boosheden, de oude kwalen.

Onze vijanden worden geleid door beestachtige cynisme, door de heidense verachting voor het menselijk ras. **Wij worden geïnspireerd door een geloof, dat teruggaat door alle jaren tot het eerste hoofdstuk van het boek Genesis: „God schiep den mens naar Zijn eigen beeld en gelijkenis."**

Wij van onze kant streven ernaar om dier Goddelijke erfenis waardig te zijn. Wij strijden, gelijk onze vaderen gestreden hebben, om de doctrine hoog te houden, dat alle mensen gelijk zijn in het oog van God.

Zij aan de andere kant streven ernaar dit diepe geloof te vernietigen en een wereld te vormen naar hun eigen beeld: een wereld van tyrannie en wreedheid en slavernij.

Dat is het conflict, dat onze levens thans dag en nacht vult. Geen compromis kan dat conflict beëindigen. Er is nooit en er zal ook nooit een succesvol compromis bestaan tussen goed en kwaad. Slechts de totale overwinning kan de kampioenen van verdraagzaamheid en betamelijkheid, van vrijheid en geloof belonen." (Einde van de rede).

President Roosevelt week af van de klaar gemaakte text met te zeggen van het wapenproductie-program: „Ik hoop dat al de cijfers die ik genoemd heb, bekend zullen worden in Duitsland en Japan." De President begon te spreken om 12.30 uur en eindigde om 13.11 uur. Zijn rede werd krachtig bijgezet door herhaalde applausen. Zowel Democraten as Republikeinen stemden goedkeurend in met de rede. (Washington, (AP) 6.1.).

FILM.

In West End draait hedenavond een interessant journaal. Winston Churchill spreekt voor het Amerikaanse Parlement. Tevens ziet men opnamen van de bijeenkomsten der gezanten van Canada, Nederland, Australië, China enz. Het journaal sluit met opnamen over de machtige Amerikaanse vlootbasis: Pearl Harbor.

Katholieken en Separatisme.

Een medewerker schrijft ons:

Het feit dat het Rooms Katholieke Schoolbestuur op Curaçao met een eigen hoofdacte-cursus is begonnen, was voor den Heer J. Rustige, hoofd van de Islaschool, aanleiding om in de Staten van Curaçao, een nogal felle aanval te richten op wat hij in dat college noemde „het separatisme der Katholieken". Wij willen het een beetje rauw en zuur, in de terminologie van het anti-papisme, veel duidelijker noemen „de Roomse hekjeszetterij".

Het was niet weinig bevreemdend voor ons, dat juist de Heer Rustige, inwoner van Emmastad, lid dus van een gemeenschap die een maatschappij in een maatschappij vormt, met sterk gesepareerde clubs, sportverenigingen enz; en waar de separatie zelfs zover gegaan is, dat het ene ras zelfs niet met het andere in eenzelfde bus mag zitten; dat hij levend en dagelijks verkerend in zulk een gemeenschap nog anderen hier heeft durven blameren met separatisme.

Toch zijn we blij met deze lapsus linguae van den Heer Rustige, waarbij weer eens duidelijk gebleken is, dat het oude vooroordeel, dat onze andersdenkende broeders tegen ons hebben nog steeds hetzelfde is als in de tijd, toen zij de eerste grote afscheiding zelf maakten van de Moederkerk, in de dagen van de tachtigjarige oorlog. Toen heetten de Katholieken „Spaansgezind"; later bij de herleving van het Katholicisme in de 19e eeuw waren zij „ultramontaan" en nu bij de politieke vrijwording in dit gebiedsdeel worden ze „separatist" genoemd.

Het is en blijft hetzelfde liedje, zij het in verschillende accoorden; de Katholieken zijn geen goede Vaderlanders; en hoe hun houding nu ook was bij de revolutiepoging in 1918; hoe hun houding ook was in 1940 tegen de aartsverraders van ons lieve Moederland, de N.S.B.; hoe ook de houding is der huidige Nederlandse leiders der Katholieken, de Bisschoppen, daar helpt niets aan; want aan het anti-papisme is niets bij te brengen.

Toch willen wij den Heer Rustige op de laatste plaats van anti-papisme beschuldigen. De Heer Sprockel heeft met een wijs woord de zwakke plek van den Heer Rustige aangewezen, met te zeggen, dat men zich ook de mentaliteit van het Katholieke schoolbestuur moet kunnen indenken.

Van anti-papisme is bij den Heer Rustige geen sprake en daarom willen wij een poging doen om hem onze houding duidelijk te maken.

Juist de uitlating van den Heer Rustige, een knap hoofdonderwijzer, geeft wel een sterk argument, hoe nodig het is, dat de Katholieken ook de opleiding van hoofd-onderwijzers in handen houden, om ze rechtere wegen te laten bewandelen dan de Heer Rustige in zijn Staten-excursie deed.

Het punt, dat wij den Heer Rustige willen trachten duidelijk te maken — en wij nemen het zeer ruim, omdat de Heer Rustige ook de Katholieke sportorganisatie noemde — is dit:

dat de methode, die hier en in Nederland door onze Bisschoppen wordt gevolgd;

dat nl. alle organisaties, die in aanraking komen met katholieke geloofs- en zedenleer, zoveel mogelijk op specifiek katholieke grondslag moeten worden geplaatst en alle, zonder uitzondering, onder geestelijk toezicht worden gesteld;

en dat het lidmaatschap van niet-katholieke organisatie tenminste ongewenst wordt verklaard, in vele gevallen zelfs verboden wordt;

Ik zal trachten den Heer Rustige duidelijk te maken,

dat die methode de enig juiste manier is om onze katholieke geloofs- en zedenleer onder alle lagen van onze bevolking en onder alle standen van onze samenleving in haar volle zuiverheid en ongerepttheid te bewaren;

zó, dat na 50, 100, 200 jaren, ja tot in de allerverste toekomst de Katholieke Nederlanders en Curaçaoënaars nog even eenvoudig en oprecht katholiek zijn als vandaag aan de dag.

Dat wil dus zeggen, dat wij, katholieken, krachtens onze geloofs- en zedenleer, de moeilijke plicht hebben, in het politieke, sociale en gedeeltelijke ook in het wetenschappelijke en culturele leven, ons van onze niet-katholieke medeburgers af te zonderen.

Maar daarnaast hebben we als goede vaderlanders evenzeer de plicht — en deze plicht volgt ook uit onze katholieke geloofs- en zedenleer — in alles wat goed en nuttig is, met onze niet-katholieke medeburgers van harte samen te werken.

Maar die samenwerking heeft dan niet plaats tussen individu en individu, doch tussen organisatie en organisatie, of, zoals men dat noemt: langs federatieve weg.

En wanneer men ons tegenwerpt, dat de afscheiding tussen katholieken en niet-katholieken in het buitenland blijkbaar niet plaats heeft, dan antwoorden we daarop:

Ten eerste, dat daar meer afscheiding, dus meer aparte katholieke organisaties bestaan, dan men denkt; en ten tweede, dat men in het buitenland hoe langer hoe meer gaat ondervinden, dat de methode, die hier en in Nederland wordt gevolgd, de enig juiste is.

Interessant is wel, dat Joachim George Le Sage ten Broek, de bekende katholiek geworden dominees-zoon en notaris te Rotterdam, de man geweest is, die ruim 100 jaar geleden het eerst begonnen is, de katholieken ervan te overtuigen, dat alleen een consequente doorvoering van onze geloofs- en zedenleer in geheel ons maatschappelijk leven, een waarborg kon zijn voor onze ongerepte katholieke toekomst.

De bekende Franciscaan en bibliophiel Dr. Bonaventura Kruitwagen O.F.M., schreef nadat hij 40 jaar met niet-katholieken had omgegaan, omdat zijn wetenschappelijke loopbaan dat meebracht: „Het resultaat van alles, wat ik gelezen heb en van de honderden discussies, die ik met niet-katholieken over allerlei punten van geloof en zeden heb gehad, is:

dat zo'n werkkring weliswaar veel interessante en leerzame zijden heeft, maar ook heb ik eruit geleerd, dat

hoezeer men door Gods genade ook begaafd moge zijn;

hoeveel men ook moge gewerkt en gestudeerd hebben;

hoe geroutineerd men op den duur ook moge geworden zijn om op alle mogelijke en ingewikkelde vragen een bevredigend antwoord te geven;

dat men, zeg ik, alleen door de hulp van Boven vast op zijn benen kan blijven staan, en dat men de voortdurende verlichting van den Heiligen Geest nodig heeft, om niet telkens domme dingen te zeggen of domme dingen te doen."

Van „domme dingen" gesproken:

De Heer Rustige zal zeker wel op de hoogte zijn van examencijfers; en wel grif willen toegeven, dat 80% van de leerlingen niet verder dan de middelmaat komen of daar onder blijven. En wanneer wij nu verder kijken, dan valt het ook gemakkelijk op, dat zo'n cijferlijst een juist beeld geeft van de mate waarin Gods wijsheid het mensdom met verstandelijke gaven heeft uitgerust.

Behalve met verstand heeft de Schepper den mens ook met twee andere vermogens begiftigd, die op al zijn gedachten, woorden en werken van invloed zijn, nl. het gevoel en de wil.

Ook op dat gebied ziet men de indeling in 20 en 80 procent.

Wanneer wij dus de balans opmaken van wat het mensdom in zijn geheel beschouwd eigenlijk waard is, en tot de conclusie komen, dat het voor 80% nooit verder komt dan de middelmaat, dan ziet die balans er niet bepaald florissant uit.

En dat is het juist wat de Katholieke Kerk al meer dan 1900 jaar lang doorzien heeft. En daarom eist zij voor voor zich op, niet alleen het recht, maar ook de plicht, ons allemaal zonder enige uitzondering, als kleine kinderen aan de hand te leiden en ons te brengen tot het doel, waarom wij op aarde zijn: „Om God te dienen en daardoor in de hemel te komen", zoals het allereerste antwoord van de Catechismus luidt.

Met opzet schrijven wij „**allemaal zonder enige uitzondering**". Want ieder lezer, die zich zelf classificeert onder die 20% begaafden, wil ik eens in gemoede vragen:

Hoe dikwijls heeft hij niet moeten erkennen, dat zijn verstand hem toch nog allerlei vergissingen liet begaan?

Dat zijn gevoelsleven soms al bij de minste emotie uit het evenwicht sloeg?

Dat zijn wilskracht het herhaaldelijk moest afleggen tegen zijn minder goede neigingen?

Ook dat heeft de Katholieke Kerk al 1900 jaar lang in den mens doorzien en daarom zegt zij:

Iedereen zonder uitzondering, staat en blijft onder mijn leiding, en heeft zich te onderwerpen aan de wetten en voorschriften die ik geef, en die niemand anders het recht heeft te geven.

En mochten er onder hen, die zich tot de begaafde 20% rekenen, soms zijn, die het beneden hun stand zouden vinden, dat zij zich moeten onderwerpen aan de voorschriften, die vooral met het oog op de 80% middelmaat worden gegeven, weet u wat de Katholieke Kerk dan antwoordt?

Gaan jullie de Kerk dan maar uit. Want de 80% middelmatigen zijn mij dierbaarder dan jullie 20% met al je verstand.

Van harte en volkomen geef ik toe, dat deze maatregelen van de Kerk soms aan de Katholieken zware offers kost. Maar toch blijft er niets anders over dan dat offer maar te brengen en in 's Hemels naam maar door de zure appel heen te bijten.

Overigens is dit laatste, door zure appelen heenbijten een vak, dat wij katholieken al van jongs af aan geleerd hebben.

Of zijn het geen zure appelen, die de Kerk ons in de mond steekt:

dat wij elke Zondag mis moeten horen?

dat wij bepaalde boeken niet mogen lezen?

dat onze jonge mannen en vrouwen maar niet mogen trouwen met wie ze willen?

dat we, als we ons geweten ernstig bezwaard hebben, dat nederig moeten belijden aan een priester, die tenslotte ook maar een mens is?

dat we allemaal maar blindelings een aantal geloofsgeheimen moeten aannemen, waar zelfs de knapste theologen niets van begrijpen?

En al die zure appelen, plus nog een aantal andere, teveel om op te noemen, worden nog bitter op de koop toe, wanneer wij om onze nederige onderwerping aan al die dingen door een aantal van onze medeburgers maar voor halfvol worden aangezien, en ons spottenderwijze wordt nagegeven, dat wij ons onderwerpen aan een gezag, dat alsmaar doorgaat de samenleving vol te zetten met hekjes waarachter het zijn schapen veilig opbergt.

En toch zullen wij ook door die bittere appelen heenbijten en spot en hoon geduldig dragen. Is dat overigens aan Jesus zelf, den Stichter van onze Katholieke Kerk ook niet overkomen?

En heeft Hij ons niet voorspeld: „De dienstknecht is niet groter dan zijn meester. Heeft men Mij vervolgd, men zal ook u vervolgen."

Al praat en schrijft men dus nog kilometers lang over de schaduwzijden, die aan het isolement van de katholieken inderdaad verbonden zijn, toch kan het misschien zijn nut hebben hier eens duidelijk te zeggen:

1o. Dat dat isolement uit het wezen zelf van onze katholieke geloofs- en zedenleer voortvloeit;

2o. dat het dus nooit ofte nimmer in zijn geheel kan, mag of zal ophouden te bestaan;

3o. dat wanneer dat isolement ten opzichte van bepaalde personen bij uitzondering wordt opgeheven, diezelfde personen toch altijd onder de voortdurende contrôle van het kerkelijk gezag blijven staan.

INDIE VOERT OORLOG.

JAPANNERS BOVEN DE BUITENBEZITTINGEN.

Het oorlogscommuniqué deelt mede: „Vijandelijke vliegtuigen werden waargenomen boven de Buitenbezittingen. Een dezer vliegtuigen wierp van geringe hoogte een aantal bommen op het eiland Jetty, van de Natoena-groep, dat al eens meer gebombardeerd is. Een burger werd ernstig gewond. Acht huizen werden verwoest" (Batavia, G.P.D. 7.1).

JAPANSE PARACHUTISTEN OP BORNEO.

De radio van Rome deelde mede, dat sterke strijdkrachten van Japanse parachutisten geland zijn op de Oostkust van Nederlands Borneo (Londen, (AP) 7.1).

ONZE 2e DUIKBOOT.

In verband met het zinken van de tweede duikboot wordt medegedeeld, dat deze patrouilleerde in door de Japanners nauwkeurig bewaakte wateren. Het is nog niet bekend of deze duikboot verliezen aan den vijand heeft toegebracht (Batavia, G.P.D. 7.1).

ALLES IS GECAMOUFLEERD.

Overheid en bevolking denken er niet aan zich in slaap te doen sussen door de geringe luchtactiviteit der Japanners gedurende de laatste dagen. Alle militaire objecten in heel Indië zijn door de camouflage-mensen van het departement van defensie te Bandoeng zorgvuldig gecamoufleerd, die ook raad hebben verstrekt voor de camouflering van niet-militaire objecten.

De gehele Indonesische bevolking zal worden geregistreerd, een proef daarmede is Zondag te Batavia genomen. De „Deli Courant" deelt mede, dat brandbommen, die op Medan werden geworpen, geen enkel gevolg hebben gehad. Twee bommen zijn gevallen vlak bij de Mohammedaanse moskee, hetgeen grote verontwaardiging bij de bevolking wekte. Enige Japanse vliegtuigen hebben in de buurt van Medan met machinegeweren gevuurd. Dit had geen gevolgen (Batavia, G.P.D. 7.1).

NEDERLAND.

PIET KERSTENS IN LONDEN.

Minister President Kerstens is heden te Londen aangekomen (Londen, G.P.D. 7.1).

VERKLARING VAN MINISTER KERSTENS.

Piet Kerstens, de Nederlandse Minister van Scheepvaart en Industrie, maakte bekend, dat de Nederlands Oost Indische strijdkrachten 15 vliegtuigen vernietigd hebben, 2 torpedojagers, 2 kruisers, 9 transportschepen, 2 tankschepen, en 2 koopvaardijschepen, sedert de oorlog in de Stille Oceaan begon. Hij zeide, dat men ook 9 vliegtuigen beschadigd heeft, 2 torpedojagers, 2 kruisers en 4 transportschepen. Kerstens zeide, dat Nederlands luchtmacht ongeveer 2000 eerste rangs vliegtuigen heeft (Londen, (AP) 7.1).

VAN MOOK NAAR AUSTRALIË.

De reis van Luitenant-Gouverneur-Generaal Hubertus van Mook naar Australië heeft tot doel besprekingen te voeren met de Australische autoriteiten over gezamenlijke defensievraagstukken (Batavia, G.P.D. 7.1).

BUITENLAND

DE NOORDAMERIKAANSE BEGROTING.

President Roosevelt zond naar het Congres een oorlogsbegroting voor een bedrag van 56 milliard dollar voor het komende belastingjaar, waarbij 9 milliard moet worden opgebracht door nieuwe belastingen boven alle bestaande belastingen en een onvergelijkelijke lening, die de Federale schuld zal brengen boven de 110 milliard dollar. In zijn jaarlijkse begrotingsboodschap zeide Roosevelt, dat dit een „oorlogsbegroting" is. De omvang en samenstelling ervan hangen af van de gebeurtenissen op de slagfronten der wereld. Niets minder dan het maximum zal voldoende zijn. Roosevelt zeide: „Ik kan de uiteindelijke kosten niet voorspellen, omdat ik de verandering in de successen van de oorlog niet kan voorspellen. Ik kan slechts zeggen, dat wij vastbesloten zijn te betalen met welke prijs, welke die ook moge zijn, teneinde onze levenswijze te behouden" (Washington, (AP) 7.1).

CURACAO.

RECEPTIE TEN PALEIZE.

Hedenmiddag om 16.30 uur wordt ten Paleize de gebruikelijke nieuwjaarsreceptie gehouden. Witte kleding is den heren daarbij voorgeschreven.

AUTOMOBILISTEN, ATTENTIE!

Vanavond na zonsondergang gaat phase C van de verduistering in, welke zal voortduren tot morgenavond 24 uur (morgenavond van 20 — 22 uur phase D).

Hier zijn de regels:

C.

Voertuigen mogen slechts rijden met afgeschermde koplampen, waardoor het licht slechts schijnt door een spleet van ten hoogste 1 cm. breed en ten minste 2 cm. onder het midden der lamp. De lampen behoren gedimd te zijn. Het achterlicht en het remlicht behoren doelmatig te zijn verzwakt door een scherm met kleine opening, dan wel door beschilderen of soortgelijk middel.

Het is vergund met stadslichten te rijden, mits deze slechts zwak licht geven.

Rijwielen mogen slechts rijden met afgeschermde lamp, waardoor het licht slechts schijnt door een spleet van ten hoogste 1 cm. breed en ten minste 2 cm. onder het midden der lamp. Overige verlichting geheel overeenkomstig B.

D.

Er mag in het geheel geen direct licht uit percelen en vaartuigen naar buiten zichtbaar zijn, noch sterk indirect licht. Alle straatverlichting wordt gedoofd.

Het maken of tonen van enig sterk licht buiten is verboden. Geen enkel perceel mag onbewaakt zijn. In ieder perceel moet **tenminste één persoon aanwezig zijn**, teneinde brandwacht te houden en der brandweer eventueel toegang te verlenen enz.

Hiervoor is de gebruiker/huurder/eigenaar aansprakelijk.

De oliemaatschappijen zullen zoveel mogelijk lichten doven als is overeen te brengen met de veiligheid van het bedrijf. De brandende lichten behoren doelmatig te zijn afgeschermd, dan wel verzwakt.

Verlichting voertuigen en rijwielen geheel overeenkomstig C.

DERDE INHEEMSE BROEDER OP BRAKKEPUT INGEKLEED.

Apostolisch Vicarius ziet in Kruisvaarders Veroveraars van het rijk der ziel.

Gistermiddag is op Huize Don Bosco van de Broeders Kruisvaarders van Sint Jan de Heer Cornelius Simmons ingekleed als broeder-novice van de Kruisvaarders, wier moederhuis in Rijswijk staat en wier eerste taak is sociaal werk onder de jeugd te verrichten. Hun Curaçaose stichting op Brakkeput-Ariba is dan ook algemeen bekend. Juist deze week waren er de nieuwe jongens aangekomen, zodat er thans een 130 knapen huizen. Het nieuwe pand, dat in aanbouw is, is gelukkig reeds bijna gereed.

Broeder Cornelius Simmons werd op 4 Januari 1922 op het eiland Saba geboren, doch is reeds een viertal jaren op Curaçao. Nadat hij het postulantschap doorlopen had, heeft Z.H.E. de Apostolisch Vicarius van Curaçao hem gisteren gekleed met de toog der Broeders.

Alle broeders en knapen waren in de kapel aanwezig, toen, nadat de toog gewijd was, het „Veni Creator" gezongen werd en de verdere ceremoniën zich achtereenvolgens ontrolden.

Hierbij hield Z.H.E. Mgr. Petrus Inn. Verriet O.P. een predicatie, die in het kader van het feest van de dag, Driekoningen, stond. Z.H.E. gewaagde allereerst van de openbaring van Christus. „Ook aan u, broeder, heeft de Zaligmaker zich geopenbaard. Gij hebt het niet aan uzelf te danken, dat gij ingekleed zijt. Aan Christus alleen dankt gij het Broeder te zijn geworden. En wat gij van Hem gekregen hebt, moogt gij ook niet voor uzelf behouden, maar gij moet het doorgeven aan de Curaçaose jeugd."

Z.H.E. ontwikkelde vervolgens eerst de dogmatische betekenis van de vleeswording des Woords, waardoor wij allen „broeders" zijn van Jesus Christus en het „Onze Vader" mogen bidden. „Maar gij, aldus Z.H.E. tot Broeder Simmons, zijt nog meer in heel bizondere mate tot Christus' broeder uitverkoren. Gij moet in uw leven Zijn leven uitdrukken, Zijn deugden de uwe maken en dat alles overplanten in de harten van de Curaçaose jeugd.

O heerlijke roeping van den religieus, roept Z.H.E. in verrukking uit, terwijl Hij staande op het planum des altaars de armen uitbreidt naar de meer dan 100 jongens in de kapel. Door God uitverkoren te zijn om onder onze Curaçaose jeugd te mogen werken! Gij zijt niet beter dan deze jongens, maar gij zijt toch uitverkoren om onder hen te leven, te werken, te bidden, bovenal te offeren. Gij zijt Kruisvaarder geworden. De Kruisvaarders trokken eens uit om het H. Land te heroveren. Alles moesten zij offeren, alles opgeven voor dat doel, het land dat doordrenkt was van de bloeddruppelen des Zaligmakers te winnen. Dierbaarder, schoner is de taak van den modernen Kruisvaarder. Dierbaarder, schoner is het nieuwe heilige land, de vrijgekochte zielen te herwinnen voor haar Heiland. Kinderzielen, waarin God woont. Hoevelen zijn er zonder God? Hoevele jongenszielen besmet door de onreinheid? Gij, broeder, zijt de moderne kruisvaarder om het rijk van Christus in de jonge harten van Onze dierbare Curaçaose jeugd te veroveren. Ons hart is vervuld van een grote vreugde, dat een nieuwe strijder meestrijdt. Bid, bid, bid, dierbare broeder, vraag Gods zegen, vraag Maria's bescherming, vraag de steun van St. Jan uw patroon.

Offers zullen van u gevraagd worden. Het leven van den religieus is één groot offer. Vergeet niet wat geschreven staat „Mijne genade is u genoeg". Ge hebt uit het H. Evangelie zo juist horen voorlezen: „Heer, ik heilig mij voor anderen." Moge dit woord van den Goddelijken Zaligmaker u ten voorbeeld strekken. Laat het uw heerlijkheid zijn anderen door uw eigen leven te heiligen. Laat, dierbare broeder, uw leven stralen als dat van uw broeder Jesus Christus, tot heil der gehele wereld. Amen."

Met enkele gezangen en zegen met het Allerheiligste werd de plechtigheid daarna besloten.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende botica's de Zondag- en nachtdiensten:
Otrabanda: Emma.
Punda: Excelsior.

Schepen, die Hitler niet tot zinken kan brengen.

Een van de gevaarlijkste oorlogskarweien op zee bestaat in het weder van de zeebodem halen en repareren van schepen, welke werden getorpedeerd of op een mijn liepen. In vredestijd is het op deze wijze redden van schepen reeds een uiterst risquant bedrijf: het gezonken schip kan omrollen of de lading kan verschuiven, waarbij de duikers worden gedood; soms kantelt het schip net wanneer het de oppervlakte bereikt... en het zinkt wederom, de mensen, die er op en er aan werken, meesleurend in de diepte.

In deze oorlogsdagen is het werk nog ingewikkelder geworden: een stuk of wat schepen moeten allerlei ingewikkelde manipulaties uitvoeren, stil-liggend op een bepaalde plaats, terwijl Goerings roofvogels voortdurend over de zeeën kruisen, op zoek naar hun prooi. En dikwijls duren deze bergingsexpedities weken en weken.

Engeland is nog immer baas op zee.

Niets toont duidelijker, dat Engeland nog altijd de zeeën beheerst, dan het feit, dat tientallen schepen weer gelicht zijn, welke door de Duitsers tot zinken waren gebracht, dikwijls binnen één uur vliegens van Goerings luchtbases.

Niet één keer is het den mannen van de Luftwaffe gelukt in te grijpen en het lichten der schepen te doen mislukken.

Wanneer de bergingsmaatschappijen eenmaal de plaats, waar het gezonken schip op de zeebodem rust, precies hebben vastgesteld, brengen zij drijvende boeien aan, waarmede de plaats van het schip nauwkeurig wordt aangegeven. Daarna komen de duikers, die de moeilijke taak hebben, het schip te onderzoeken, na te gaan in welke toestand de romp verkeert en nauwkeurige rapporten samen te stellen over de schade, welke is toegebracht aan schip en lading. Eveneens hebben zij na te gaan of er een redelijke kans is het schip te bergen of niet.

Intussen zijn er oorlogsschepen in de buurt en gewapende patrouillevaartuigen, welke voortdurend gereed zijn hun Chicago Pianos hun dood doodsdeuntje te laten fluiten. Chicago Piano's zijn snelvuurkanonnen met acht lopen, welke evenals het andere luchtdoelgeschut onmiddellijk in actie kunnen komen, wanneer vijandelijke vliegtuigen de bergingspogingen zouden willen hinderen.

En tussen al het vreemde rumoer van zingende wind, klotsende golven, piepende takels, zuchtende pompen en het gesteun van machines klinkt aan een stuk door het donder gegons van de motoren van de machtige Sunderlands, welke onafgebroken patrouilleren rondom het bedrijvige toneel.

Onder water onderzoeken de duikers het schip met levensgevaar.

De duikers stellen hun uitgebreid onderzoek in, dat soms dagen vergt en dan maken ze een rapport op, waaruit blijkt, dat met een paar nieuwe stalen platen hier en daar, met een paar loosgaten op andere plaatsen, met het uitpompen van water uit sommige ruimen en waterdichte compartimenten en na het ontladen van het schip, er een redelijke kans bestaat, dat het gezonken schip zal kunnen worden gelicht en naar de dichtst-bijzijnde haven gesleept om daar verder gerepareerd te worden en gereed te worden gemaakt voor de vaart.

Die rapporten bevatten geen woord over hun avonturen, daar beneden, in de ijselijke groene schimmenlanden onder water. Zij vertellen niet hoe de luchtslang van den enen duiker op een gegeven ogenblik bekneld raakte tussen schuivende dek-lading...... of hoe een andere duiker iets deed, wat voor altijd als een wonder zal worden geboekstaafd: hoe hij de luchttoevoerslang wist te bevrijden en het leven van zijn collega redde. De rapporten vertellen ook niet, hoe het schip over zijn zijde rolde en een der duikers begroef onder de slijmerige smerige massa van doorweekt graan... en hoe ook hij bevrijd werd door zijn collega's.

Steeds meer schepen komen en er ontstaat een geweldige bedrijvigheid aan de oppervlakte van de zee.

In de dagen, die volgen op het uitbrengen van de duikersrapporten, verschijnen er wonderlijk gebouwde schepen in de buurt: krachtige sleepboten, uitgerust met speciale kranen en winches, welke sterk genoeg zijn om de lading uit het gezonken schip te halen, wanneer dat nodig is. Sommige dezer schepen hebben kolossale pompen en zuigslangen, waarmede gehele waterdichte compartimenten, welke bij het zinken van het schip natuurlijk vol lopen, kunnen worden leeggezogen.

Een dezer tot de normale lichtuitrusting behorende schepen, dertig meter lang, heeft een pompinstallatie, welke in een minuut 30.000 liter water verplaatsen kan. Het schip heeft zoeklichten, welke de zeediepten kunnen verlichten alsof het een zonnige dag ware en winches, welke de zwaarste vrachten van de zeebodem kunnen tillen.

Zakken vol graan worden gelicht en in een langzaij liggende lichter gedeponeerd. Regelmatig verschijnen er nieuwe vrachten boven water. Gewoonlijk is de buitenste laag van het graan door zeewater doorweekt en hard geworden als steen. Maar die korst beschermt het graan binnen-in en dat is zonder meer bruikbaar, terwijl de buitenste kors wordt gereinigd en gebruikt wordt voor veevoeder.

En iedere zak graan, welke het gezonken schip verlaat, maakt het lichter en gemakkelijker om weer te worden teruggebracht naar de oppervlakte, waar het, naar de duikbootkapitein, die het tot zinken bracht, meende, dat het nooit weer zou keren.

Het is een werkje, dat uiterst voorzichtig moet geschieden, want wanneer de lichting van het schip straks niet regelmatig en evenwichtig geschiedt, zou het schip weer kunnen kapseizen en breken.

Stukken en brokken van de machines welke aan dek van het gezonken schip stonden, verschijnen. Beneden zwoegen mannen, die in rubber en metaal zijn gekleed. Zij werken met hamer en beitel, klinknagels en tangen. En boven blijven de pompen rusteloos haar zuigers heen en weer slaan en zuigen het schip leeg......

Het lichten van het schip is het zwaarste en het belangrijkste werk.

De grootste gaten worden dicht-gemaakt met nieuwe platen, de lading is er uit.... er is genoeg lucht ingepompt om het schip te lichten. Het grote ogenblik is gekomen, waarop de krachtige bergingsschepen zullen trachten hun zuster te tillen. Iedere opvarende van de bergingsvloot houdt de adem in.

En dan verschijnt daar opeens aan de oppervlakte, na twee maanden op de zeebodem te hebben gerust, een smerig, glibberig vuil geheel, aangekorst met wier en bedekt met viezigheid. Winches dreunen en piepen, turbines grommen, machinekamer-bellen rinkelen. Het schip is weer boven!

Het werk is voor de helft voltooid: de grootste risico's wachten nog, maar men is volkomen opgewassen tegen dit werk.

In de verte klinkt gezoem van motoren als een wolk van zwarte stippen nadert. Langzaam wentelt de machtige Sunderland en vliegt de toestellen tegemoet als een adelaar een vlucht vliegen.

En dan klinkt het felle geblaf van machinegeweren, het zwaarder pompen van afweergeschut, de smerige reuk van kruit hangt overal, de zware doffe slagen van bommen, welke in zee vallen weerklinken... tot een formatie Spitfires, door de radio gewaarschuwd aan komt snerpen om het pleit te beslechten. Er blijft een afgeschoten Dornier ergens op het water drijven en een snelle torpedojager suist aan om de overlevenden op te pikken.

Aan boord van het gelichte schip zijn mannen bezig. Zij glijden uit over de glibberige dekken, hier en daar waden ze tot de heupen door het water. De boeg van het schip is nog altijd onder water — een van de pijpen is verdwenen en de andere helt. De machinekamer staat nog onder water en het gehele schip stinkt naar vis. Maar het schip is gelicht en zal te goeder tijd terugkeren in de haven.

De pompen blijven gonzen, de winches blijven aan het werk. Langzaam beweegt het schip door het water, mannen in oliejassen en met Zuidwesters blijven met hamers en electrische lasmachines en met klinknagels aan het werk.

En wanneer tenslotte het schip binnen wordt gesleept in de haven, gaat er een luidkeels hoera op van de mensen langs de kade als hulde aan het onsterfelijk winnen van de moed, wanneer tegen het onmogelijke wordt gestreden.

Over een paar weken zal het schip weer gereed zijn.

Het zal weer helemaal geschilderd zijn, kant en klaar om zee te kiezen: het zal de rivier afstomen, met op de achtersteven een klein stuk luchtdoelgeschut.

Een van de vele schepen, welke Hitler niet tot zinken heeft kunnen brengen...... een van de vele getuigen van Engelands heerschappij over de oceanen.

EMMASTAD.

SOCIËTEIT „ASIENTO".

Dagschotels: Heden: Geb. lever, purée, sperciebonen. Morgen: Gek. vis, gek. aard., botersaus, worteltjes.

Agenda:

Wo. 7 Jan. 19.30 Comp. bilj. hoofdkl.
Do. 8 Jan. 20.00—22.00 Club blijft in verduisterde toestand geopend.
Vr. 9 Jan. 19.30 Comp. bilj. „A" kl.
Za. 10 Jan. 18.30—20.30 Kinderbiosc.
Ma. 12 Jan. 19.30 Comp. bilj. Hoofdkl.
Ma. 12 Jan. 20.00 Repetitie toneelver. Emmastad.
Di. 13 Jan. 19.30 Comp. bilj. „B" kl.

WACHTDIENSTEN: Wo. 7 Jan.

Telegram Afdeling: Hr. Bonzet, tel. 353, L. de Colignylaan 14.

Shipping & Supplies: Hr. Voncken, tel. 304, Amalia van Solmslaan 5.

Scheepvaart Afd. Hr. Langras, tel. 710, W. de Zwijgerlaan 5.

Afd. Tennis: Wegens verduisteringsoefeningen wordt de finale van de „Onbekende handicap-wedstrijden" niet, zoals oorspronkelijk bepaald, op 7 Januari, doch op as. Zaterdag 10 Januari verspeeld, waarbij de speelsters en spelers van alle groepen met hun respectieve echtgenoten verwacht worden aanwezig te zijn.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen van „De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN
Van Zondag 4 Jan. 1942.

K.S.L.I. 1 — Jong Curaçao 1	2—0.
S.U.B.T. 1 — Hercules 1	Niet doorgegaan, Hercules niet opgekomen.
Jong Curaçao 3 — S.U.B.T. 3	2—1.

COMPETITIE STAND 1941.

A-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
S.U.B.T. 1	10	6	4	0	32	15	16	1.60
**Jong Holland 1	12	7	4	1	33	18	18	1.50
Transvaal 1	11	6	3	2	29	18	15	1.36
Volharding 1	12	6	3	3	31	24	15	1.25
K.S.L.I. 1	12	5	4	3	30	21	14	1.16
K.S.L.I. 1	13	6	4	3	30	21	16	1.23
Jong Curaçao 1	12	1	0	11	9	37	2	0.17
* **Hercules 1	11	1	3	7	11	22	3	0.27
*Scherpenheuvel 1	11	2	1	8	15	37	5	0.45

* Nog 15 minuten te spelen.
** Nog 30 minuten te spelen.

B-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
Scherpenheuvel	7	7	0	0	32	6	14	2.—
Jong Holland 2	7	[illegible]	1	2	17	7	9	1.28
Jong Curaçao 2	5	2	1	2	10	11	5	1.00
K.S.L.I. 2	4	2	0	2	12	9	4	1.—
Hercules 2	6	2	1	3	13	13	5	0.82
Arsenal	6	2	0	4	9	20	4	0.66
S.U.B.T. 2	5	2	1	2	10	14	3	0.60
D.T.S.	5	1	0	4	4	17	0	0.00

C-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
Scherpenheuvel 3	4	3	1	0	16	2	7	1.75
S.U.B.T. 3	4	1	1	2	8	8	3	0.75
Jong Curaçao 3	4	1	0	3	5	19	2	0.50

Juniores	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
Jong Holland	6	4	1	1	17	5	8	1.33
Jong Curaçao	6	3	1	2	13	7	7	1.16
Scherpenheuvel	6	1	3	2	9	10	4	0.80
S.U.B.T.	6	1	1	4	3	17	3	0.50

De vereniging „Hercules" is beboet met f 5.— overeenkomstig art. 4 sub. 6 a, b c c. R.C.W.

De verenigingen „Asiento", „Jong Curaçao", „Transvaal" en „Volharding" zijn resp. beboet met f 5.— overeenkomstig art. 21 sub. 6 d. (vergadering van 15 October jl.).

HET BESTUUR.

De Burgerwachten

Aan de „Landsverordening tot instelling van burgerwachten in het gebiedsdeel Curaçao" ontlenen wij het volgende:

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is gedurende de oorlogstijd daarvoor in aanmerking komende inwoners van het gebiedsdeel tot burgerwachten te verenigen teneinde den militairen behulpzaam te zijn bij de bewaking van punten, welke voor de landsverdediging van belang zijn en mede te werken tot handhaving van de inwendige orde en rust;

Heeft, de Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

1. Op elk der eilanden Aruba en Curaçao bestaat een burgerwacht, welke deel uitmaakt van de Curaçaose gewapende macht en de Zee- en Landmacht ter zijde staat bij de bewaking van punten, welke op de eilanden voor de landsverdediging van belang zijn, en bij de handhaving van de inwendige orde en rust.

2. Voorzover de landsverdediging en de bewaring van de inwendige orde en rust dit vereist op de andere eilanden zal de Gouverneur op die eilanden of eilandengroep een burgerwacht instellen.

3. De bij de burgerwacht ingedeelden worden bij deze landsverordening aangeduid als burgerwachters.

Van de mannelijke inwoners van een eiland worden bij de burgerwacht van dat eiland ingedeeld:

a. alle buitengewoon en gewoon dienstplichtigen, voorzover zij niet als zodanig in werkelijke dienst zijn geroepen;

b. alle reserveplichtigen der land- en zeemacht tot de leeftijd van 45 jaar, voorzover zij niet als zodanig in werkelijke dienst zijn geroepen;

c. schutters, die in het genot zijn van groot verlof;

d. vrijwilligers van 18 — 55 jaar;

e. burgerwachters voor speciale diensten van 18 — 45 jaar, aan te wijzen door den Gouverneur.

1. Door of namens den Gouverneur kunnen te allen tijde de burgerwachters worden opgeroepen om deel te nemen aan de diensten en oefeningen van de burgerwacht, een en ander volgens richtlijnen vast te stellen door den Gouverneur; opgeroepen zijn zij verplicht de diensten te vervullen en deel te nemen aan de oefeningen, waartoe zij zijn opgeroepen.

2. Bij de indeling bij diensten en oefeningen wordt zoveel mogelijk in acht genomen de instandhouding van de geregelde voortgang van particuliere bedrijven en gouvernementsdiensten, terwijl de werkzaamheden der ingedeelden zo min mogelijk zullen worden belemmerd.

3. Bij uitzondering zullen in geval de Gouverneur zulks noodzakelijk acht burgerwachters tot doorlopende dienst worden verplicht; de Algemeen Militair Commandant zal zulks eveneens kunnen bepalen in geval bizondere oefeningen worden gehouden waarbij de burgerwacht als zodanig een taak heeft te vervullen.

Zij, die tot de burgerwacht behoren, mogen het eiland waar zij bij de burgerwacht zijn ingedeeld niet verlaten zonder een biezondere toestemming door of namens den Algemeen Militair Commandant gegeven.

De bij de burgerwacht opgeroepenen hebben gedurende de tijd dat zij krachtens artikel 3 lid 3 tot doorlopende dienst verplicht worden recht op voeding en huisvesting van gouvernementswege, terwijl hun een vergoeding zal worden toegekend gelijk aan hun normale verdiensten, tot een maximum van f 10.— per dag.

De Gouvernement regelt de organisatie van de burgerwachten.

De burgerwacht staat onder bevelen van den Algemeen Militair Commandant.

Als commandant van de burgerwacht wordt door den Algemeen Militair Commandant een reserve-officier aangewezen.

Overigens bestaat bij de burgerwacht geen rangen en graden. Als leider van bepaalde posten of diensten wordt een wacht of postcommandant aangewezen.

Dragen van uniform.

1. De uniform van de burgerwacht wordt door den Gouverneur vastgesteld.

2. Burgerwachters in werkelijke dienst zijn verplicht de uniform te dragen. Ontheffing van deze verplichting kan worden verleend volgens door den Gouverneur te stellen regelen.

3. Gedurende de tijd, dat de bij de burgerwacht ingedeelden niet in werkelijke dienst zijn, is het hun verboden de uniform der burgerwacht te dragen.

Uitsluiting.

1. Van de Burgerwacht zijn uitgesloten:

a. zij, die, tenzij voorwaardelijk, zijn veroordeeld, hetzij bij een vonnis, hetzij bij verschillende vonnissen gezamenlijk, tot een zwaardere straf dan gevangenisstraf van 6 maanden;

b. zij, die zijn ontzet van het recht tot dienen bij de gewapende macht of zijn vervallen verklaard van de militaire stand;

c. zij, die wegens wangedrag uit de dienst bij de Koninklijke Marine, de Koninklijke Landmacht, het Koninklijk Nederlands-Indische Leger of bij de gewapende macht van het gebiedsdeel Curaçao zijn weggezonden of niet-eervol ontslagen;

d. zij, die op grond van ziekte, lichaams- of zielsgebreken voor de dienst bij de burgerwacht ongeschikt zijn verklaard.

2. Personen, als bedoeld onder a van het voorgaand lid, die gratie hebben gekregen, worden geacht slechts te zijn veroordeeld tot de straf, welke voor de oorspronkelijke in de plaats is getreden.

Van de burgerwacht zijn tijdelijk uitgesloten:

a. zij, die zich in verzekerde bewaring bevinden, hetzij tot het ondergaan van straf, hetzij als verdacht of beklaagd van zich aan enig strafbaar feit te hebben schuldig gemaakt;

b. zij, die onder curatele staan;

c. zij, die in een gesticht voor zielszieken zijn opgenomen.

Van dienst bij de burgerwacht zijn vrijgesteld zij, die een geestelijke waardigheid bekleden volgens door den Gouverneur te stellen regelen.

Inschrijving van bij de burgerwacht behorenden.

1. De Gouverneur wijst het orgaan of den functionaris aan belast met de inschrijving in een register van de bij de burgerwacht behorenden en bepaalt de wijze waarop en waar de inschrijving geschiedt en aan de inschrijving bekendheid wordt gegeven.

2. Zij, die ingevolge artikel 2 bij de burgerwacht behoren en die blijken niet of onvolledig te zijn opgenomen in het register, bedoeld in lid 1, moeten zich ter inschrijving aanmelden en de vereiste inlichtingen verstrekken.

3. De burgerwachter, die van adres verandert doet binnen twee dagen daarna volledig opgave van zijn nieuw adres aan den Commandant Burgerwacht.

Keuring.

De geschiktheid voor de dienst bij de burgerwacht wordt beoordeeld naar uiterlijk physiek aanzien. Slechts op aanvraag zal keuring door de militair geneeskundige dienst plaats vinden, waarbij wordt nagegaan of de burgerwachter physiek in staat is de hem opgedragen diensten te verrichten.

Ieder die ingevolge artikel 2 tot de burgerwacht behoort is verplicht zich te onderwerpen aan een onderzoek omtrent zijn geschiktheid voor de dienst en daartoe te verschijnen op plaats en tijd, welke hem wordt aangewezen.

Ontslag.

Ontslag uit de burgerwacht wordt verleend:

a. op aanvraag bij het bereiken van de 45-jarige leeftijd;

b. wegens wangedrag volgens regelen door den Gouverneur te stellen;

c. na rechterlijke uitspraak waarbij een onherroepelijke veroordeling is uitgesproken tot vervallenverklaring van het recht om bij de gewapende macht te dienen;

d. na het verlaten van het gebiedsdeel met het kennelijk doel zich elders voorgoed te vestigen;

e. bij het opkomen van omstandigheden, die tijdelijke uitsluiting ten gevolge hebben.

Sancties.

De burgerwachter, die zich niet onderwerpt aan een hem krachtens een wettelijke bepaling opgelegde straf, of niet voldoet aan een oproeping voor dienst of oefening bij de burgerwacht, kan door de in artikel 20 bedoelde personen en ambtenaren worden aangehouden en naar de plaats van bestemming worden overgebracht.

Strafbepalingen.

1. Met hechtenis van ten hoogste veertien dagen of geldboete van ten hoogste f 100.— wordt gestraft:

a. de burgerwachter, die ingevolge deze landsverordening of de ter uitvoering daarvan gestelde regelen, niet verschijnt op tijd en plaats voor zijn verschijning bepaald; of het bepaalde in artikel 4 overtreedt;

b. hij, die niet voldoet aan een ingevolge artikel 12 lid 2 en artikel 14 op hem rustende verplichting of de van hem krachtens artikel 12 lid 2 gevraagde opgaven niet of niet naar waarheid verstrekt.

2. Met gevangenisstraf van ten hoogste 2 maanden of geldboete van ten hoogste f 100.— wordt gestraft hij, die opzettelijk een der in het eerste lid bedoelde feiten pleegt.

De feiten bij deze landsverordening strafbaar gesteld, worden als overtredingen beschouwd, met uitzondering van die strafbaar gesteld bij artikel 17 tweede lid, welke als misdrijven worden beschouwd.

Voorschriften betreffende de disciplinaire bestraffing der burgerwacht worden door den Gouverneur vastgesteld tot een maximum van veertien dagen arrest of f 100.— boete.

Met de opsporing van de feiten bij deze landsverordening strafbaar gestelde zijn, behalve de in artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering voor Curaçao aangewezen personen, belast het personeel van de militaire politie, van de veldwacht en de ambtenaren van de burgerpolitie.

De Gouverneur is belast met de uitvoering van deze landsverordening en stelt alle regelen vast, welke voor die uitvoering nodig zijn.

Deze landsverordening kan worden aangehaald als „Burgerwachtlandsverordening 1941". Zij treedt met betrekking tot elk der eilanden in werking op door den Gouverneur te bepalen tijdstippen.

Het groot aantal in oorlogstijd voor bewaking in aanmerking komende objecten op de eilanden Aruba en Curaçao maakt het noodzakelijk de inwoners van het eiland aan deze bewaking te doen deelnemen, zodat meer troepen beschikbaar blijven voor de eigenlijke verdediging van het eiland.

Het eerst komen hiervoor in aanmerking zij, die reeds op enigerlei wijze bedreven zijn in de wapenhandel en momenteel niet in werkelijke dienst zijn. Dit zijn de dienstplichtigen en reserve-plichtigen van de Zee- en Landmacht (de buitengewoon dienstplichtigen inbegrepen) alsmede de schutters met groot verlof.

De aard van de te vervullen dienst brengt mede, dat deze intermitterend kan zijn, dus met tussenpozen kan worden vervuld hetgeen de last welke op de schouders van de betrokkenen wordt gelegd aanzienlijk verlicht.

Gedurende de tijd waarin deze personen werkelijke dienst vervullen dragen zij geen herkenningsteken; zij zijn geen militair, doch wel onderworpen aan zekere regelen van tucht, die uiteraard noodzakelijk zijn.

Teneinde het speciale karakter van deze weerbare inwoners te kenmerken worden zij verenigd in burgerwachten, een voor elk eiland, welker inrichting en organisatie wordt voorzien in een landsverordening, waarvan het ontwerp den Staten hierbij ter goedkeuring wordt aangeboden.